ORDIN Nr. 2148/2020 din 14 iulie 2020
privind modificarea şi completarea Instrucţiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operaţiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) - i), art. 294 alin. (2) şi art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 103/2016

EMITENT: MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 628 din 17 iulie 2020

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Finanţelor Publice, cu modificările şi completările ulterioare, şi al prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 294 alin. (1) lit. a) - i), art. 294 alin. (2) şi (3) şi art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare,

ministrul finanţelor publice emite următorul ordin:

ART. I

Instrucţiunile de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operaţiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) - i), art. 294 alin. (2) şi art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 103/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 11 februarie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (3), litera f) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"f) exportator în sensul TVA, denumit în continuare exportator, este considerat furnizorul menţionat la lit. d), care realizează livrările menţionate la lit. e), precum şi persoana care transportă bunuri în afara Uniunii Europene, în lipsa unei tranzacţii comerciale."

2. La articolul 1, alineatul (4) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(4) Prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se va face în termen de maximum 150 de zile calendaristice de la data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operaţiunea în cauză."

3. La articolul 2, alineatul (2) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se justifică de către exportator cu următoarele documente:

a) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operaţiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declaraţiei vamale de export pe cale electronică; sau

2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declaraţie de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieşire; sau

3. în cazul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize utilizând EMCS, raportul de export înaintat expeditorului prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul UE."

4. La articolul 2, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3) - (5), cu următorul cuprins:

"(3) În cazul în care furnizorul nu este stabilit în Uniunea Europeană şi nu poate avea calitatea de exportator din punct de vedere vamal, pentru justificarea scutirii de TVA este necesar ca acesta să deţină declaraţia vamală de export, în care datele sale de identificare şi seria şi/sau numărul facturii emise de acesta pentru livrarea bunurilor transportate în afara Uniunii Europene să fie menţionate în caseta 44.

(4) În cazul în care furnizorul este stabilit în Uniunea Europeană, dar nu are calitatea de exportator din punct de vedere vamal, pentru justificarea scutirii de TVA este necesar ca acesta să deţină declaraţia vamală de export, în care datele sale de identificare şi seria şi/sau numărul facturii emise de acesta pentru livrarea bunurilor transportate în afara Uniunii Europene să fie menţionate în caseta 44.

(5) În situaţia în care ieşirea bunurilor de pe teritoriul Uniunii Europene nu poate fi justificată cu documentele prevăzute la alin. (2) lit. b), exportatorul poate să dovedească ieşirea efectivă a bunurilor de pe teritoriul Uniunii Europene prin alte mijloace de probă, astfel cum s-a pronunţat Curtea de Justiţie a Uniunii

Europene în Cauza C-275/18 «Milan Vinš»."

5. La articolul 3, alineatul (2) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(2) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (1) se justifică de furnizorul care realizează livrarea potrivit art. 2 alin. (2) - (5)."

6. La articolul 4, alineatul (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ART. 4

(1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele scutite conform art. 292 din Codul fiscal, legate direct de exportul de bunuri. Sunt considerate legate direct de exportul de bunuri serviciile care contribuie la realizarea efectivă a unei operaţiuni de export şi care sunt furnizate direct exportatorului sau destinatarului bunurilor exportate, astfel cum s-a pronunţat Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-288/16 «L.C.» IK."

7. La articolul 4 alineatul (2), litera b) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"b) contractul încheiat cu beneficiarul, care poate fi exportatorul sau destinatarul bunurilor;".

8. La articolul 4 alineatul (6), litera a) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"a) contractul încheiat cu beneficiarul, care poate fi exportatorul sau destinatarul bunurilor;".

9. La articolul 4 alineatul (8), litera a) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"a) contractul încheiat cu beneficiarul, care poate fi exportatorul sau destinatarul bunurilor;".

10. Articolul 6 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ART. 6

(1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziţionate ori importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia. Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică prestărilor de servicii de prelucrare şi în cazul în care prestatorul de servicii care efectuează aceste servicii în baza unui contract încheiat cu un client nestabilit în România achiziţionează sau importă bunuri în vederea încorporării în produsul prelucrat ori în vederea utilizării în legătură directă cu produsele prelucrate. Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii pentru care locul prestării se consideră în România, conform prevederilor art. 278 din Codul fiscal, şi se justifică conform prevederilor alin. (3). Orice bun încorporat în produsul prelucrat, ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu produsul prelucrat sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri, ci ca fiind parte a serviciului prestat.

(2) În cazul bunurilor importate în România în vederea prelucrării, calitatea de importator o poate avea, conform titlului VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările şi completările ulterioare, fie proprietarul bunurilor, fie persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, care importă bunuri în România în vederea prelucrării, cu condiţia ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operaţiuni să fie transportate în afara Uniunii Europene sau să fie achiziţionate de către persoana impozabilă respectivă. În situaţia în care bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt transportate în afara Uniunii Europene, prestatorul de servicii care a importat bunurile în România în vederea prelucrării pierde dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, cu excepţia cazului în care achiziţionează bunurile rezultate în urma prelucrării sau refacturează valoarea bunurilor importate în vederea prelucrării şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către proprietarul bunurilor, caz în care refacturarea întregii valori a bunurilor este avută în vedere doar în scopul taxei pe valoarea adăugată, neimplicând existenţa unei tranzacţii comerciale. În situaţia în care locul prestării este considerat a fi în România conform prevederilor art. 278 din Codul fiscal, dacă bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt transportate în afara Uniunii Europene, prestările de servicii de prelucrare nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Dacă serviciile sunt prestate către un beneficiar persoană impozabilă, stabilit în alt stat membru, locul prestării se consideră în statul membru în care este stabilit beneficiarul conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal şi în condiţiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Totuşi, prestatorul nu are obligaţia de a depune declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă prestarea de

servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului.

(3) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (1), pentru prelucrarea bunurilor mobile corporale achiziţionate din România sau din alte state membre ori importate în vederea prelucrării în România, se justifică de prestatorul serviciilor cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu clientul care nu este stabilit în România;

b) factura pentru serviciile de prelucrare efectuate;

c) documente din care să rezulte că bunurile prelucrate au fost transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia, conform prevederilor art. 2 alin. (2) - (4).

Exemplul 1: A facturează către B servicii de confecţionare produse textile, materiile prime fiind achiziţionate din Franţa de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Elveţia. Locul prestării serviciilor fiind în România conform art. 278 alin. (6) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în afara Uniunii Europene, A trebuie să justifice scutirea de TVA, întrucât ar fi avut obligaţia plăţii taxei dacă operaţiunea nu ar fi fost scutită de taxă.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de confecţionare produse textile, materiile prime fiind achiziţionate din Franţa de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul prestării serviciilor se consideră a fi în Italia, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal şi în condiţiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Deşi operaţiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, prestatorul nu are obligaţia de a depune declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă prestarea de servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului, respectiv în Italia."

11. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1^1), cu următorul cuprins:

"(1^1) În sensul art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, navele utilizate preponderent în poziţie imobilă pentru a explora/exploata zăcăminte de hidrocarburi în mare nu sunt considerate nave atribuite navigaţiei în largul mării, astfel cum s-a pronunţat şi Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în cauza C-291/18 «Grup Servicii Petroliere SA»."

12. La articolul 8, alineatele (4) - (7) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

"(4) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează fie de furnizor/prestator, fie de beneficiar, pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege. În cazul navelor care nu sunt noi, respectiv al navelor care au mai navigat, utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit, care sunt atribuite navigaţiei în largul mării, scutirile de TVA prevăzute de art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică dacă nava este efectiv şi preponderent utilizată pentru navigaţie în largul mării. Pentru a determina dacă o navă este efectiv şi preponderent utilizată în largul mării nu pot fi luate în calcul doar criterii obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, însă acestea ar putea fi utilizate pentru a exclude din domeniul de aplicare a scutirilor navele care, în orice caz, nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, respectiv nu ar fi capabile pentru navigaţie în largul mării. Cerinţa referitoare la navigaţia în largul mării nu se aplică scutirilor de TVA prevăzute de art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistenţă pe mare sau pentru pescuitul de coastă. Pentru a stabili dacă o navă care îndeplineşte condiţiile obiective de a fi capabilă să navigheze în largul mării datorită lungimii şi tonajului a fost efectiv şi preponderent utilizată pentru navigaţie în largul mării, pot fi utilizate mijloace de probă prevăzute de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, sau orice alte mijloace de probă prevăzute de lege. În cazul navelor care nu sunt noi, respectiv al navelor care au mai navigat, condiţia ca nava să fi fost efectiv şi preponderent utilizată pentru navigaţie în largul mării se consideră îndeplinită dacă nava a fost astfel utilizată în ultimii 5 ani sau pe întreaga perioadă de utilizare, dacă aceasta este mai mică de 5 ani. Conceptul de navigaţie «în largul mării» în sensul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată şi al art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal acoperă orice parte a mării în afara apelor teritoriale ale oricărei ţări, care este dincolo de limita de 12 mile marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în conformitate cu dreptul internaţional al mării (Convenţia Organizaţiei Naţiunilor Unite

privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982).

(5) Scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică atât pentru livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în beneficiul direct al proprietarilor/operatorilor de nave, cât şi în situaţia în care între furnizori/prestatori şi proprietar/operator se interpune un agent de navă. Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 2 din Codul fiscal pentru livrarea de carburanţi şi provizii destinate a fi utilizate pe navele atribuite navigaţiei în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit se aplică şi în situaţia în care în livrare se interpun intermediari care acţionează în nume propriu, dacă în momentul livrării destinaţia finală a bunurilor este cunoscută şi dacă transferul proprietăţii bunurilor în cauză către aceşti intermediari a intervenit cel mai devreme în acelaşi timp cu momentul în care operatorii navelor au fost abilitaţi să dispună în fapt de aceste bunuri ca şi cum ar fi avut calitatea de proprietari, astfel cum s-a pronunţat Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-526/13 «Fast Bunkering Klaipeda» UAB. Scutirea de taxă pentru serviciile de încărcare/descărcare pe/de pe o navă atribuită navigaţiei în largul mării se aplică atât serviciilor prestate către proprietarul/operatorul navei sau către agentul de navă, cât şi serviciilor prestate într-o etapă anterioară, cum ar fi un serviciu prestat de un subantreprenor unui operator economic care o facturează ulterior unei case de expediţie sau unui transportator, precum şi serviciilor de această natură prestate deţinătorului încărcăturii, care poate fi exportatorul sau importatorul acesteia. În acest sens s-a pronunţat şi Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-33/16 «A Oy». Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 1 şi 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal şi dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 1 şi 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situaţia în care operaţiunea nu ar fi scutită.

(6) În cazul prestărilor de servicii şi/sau al livrărilor de bunuri efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora, pentru care se aplică scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, atât prestatorul/furnizorul, cât şi celelalte persoane impozabile prevăzute la alin. (5) care intervin în livrare/prestare trebuie să justifice aplicarea scutirii cu declaraţia pe propria răspundere a proprietarului/operatorului navei sau, după caz, cu o copie a acestei declaraţii, din care să rezulte că nava respectivă a fost efectiv şi preponderent utilizată în largul mării.

(7) În cazul navelor noi, respectiv al navelor care nu au fost utilizate, scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică pe baza criteriilor obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, care le face capabile pentru a fi utilizate în largul mării.

Exemplul 1: A facturează către B servicii de reparaţii ale unei nave destinate transportului în largul mării, serviciile fiind efectuate pe teritoriul României. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Norvegia. Locul prestării serviciului fiind în România conform art. 278 alin. (6) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană, prestatorul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operaţiunea nu era scutită.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de reparaţii ale unei nave destinate transportului în largul mării. A este o persoană impozabilă stabilită în Dubai, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul prestării serviciului este în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România. Prestatorul nefiind stabilit în România, beneficiarul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operaţiunea nu era scutită.

Exemplul 3: A livrează o navă, care este utilizată deja, către B. Nava îndeplineşte criteriile obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, care o fac capabilă pentru a fi utilizată în largul mării. Furnizorul A aplică scutirea de TVA dacă nava a fost utilizată efectiv şi preponderent în largul mării. Condiţia ca nava să fi fost efectiv şi preponderent utilizată pentru navigaţie în largul mării se consideră îndeplinită dacă nava a fost astfel utilizată în ultimii 5 ani sau pe întreaga perioadă de utilizare, dacă aceasta este mai mică de 5 ani."

13. La articolul 9, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5^1), cu următorul cuprins:

"(5^1) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal se aplică şi pentru livrarea unei aeronave către un operator economic care nu este el însuşi companie aeriană care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, dar care achiziţionează aeronava respectivă în scopul utilizării sale exclusive de către o astfel de companie, de exemplu, în cadrul unei operaţiuni de leasing. În acest sens s-a pronunţat şi Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-33/11 «A Oy»."

14. La articolul 9, alineatul (7) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(7) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege şi a certificatului prevăzut la alin. (5) pentru companiile aeriene stabilite în România. În cazul livrării prevăzute la alin. (5^1), pentru justificarea scutirii de TVA este necesar certificatul prevăzut la alin. (5) eliberat companiei aeriene care va utiliza aeronava, dacă este o companie aeriană stabilită în România. Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 1 şi 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal şi dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 1 şi 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situaţia în care operaţiunea nu ar fi scutită."

15. Articolul 10 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"ART. 10

(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţiile de la pct. 1 şi 2 ale aceleiaşi litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura în care trebuie să fie menţionat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, care poate fi diferit de statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA comunicat de cumpărător.

(2) În cazul livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura sau, dacă furnizorul nu este o persoană impozabilă, contractul de vânzare-cumpărare;

b) documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

(3) În cazul livrărilor intracomunitare de produse accizabile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, cu excepţiile de la pct. 1 şi 2 ale aceleiaşi litere c), către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 34 alin. (1) şi (2) ori art. 19 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei 92/12/CEE, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura care nu trebuie să conţină codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

(4) În cazul livrărilor intracomunitare asimilate de bunuri prevăzute la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, respectiv transferurile de bunuri, scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se justifică, cu excepţiile prevăzute la acelaşi alineat, pe baza următoarelor documente:

a) autofactura prevăzută la art. 319 alin. (9) din Codul fiscal în care să fie menţionat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit în alt stat membru al persoanei care realizează transferul din România;

b) documente de transport al bunurilor din România în alt stat membru, precum un document CMR semnat sau o scrisoare de trăsură semnată, un conosament, documentul specific de transport aerian de mărfuri (Air Waybill).

(5) În situaţia livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (1), dacă inspecţia fiscală constată că pe factură este înscris eronat codul de TVA al beneficiarului, pentru acordarea scutirii de TVA se va permite

în timpul controlului corectarea facturii de către furnizor şi se va verifica validitatea codului de TVA al beneficiarului de către organele de inspecţie fiscală. Această factură va fi ataşată de către furnizor facturii iniţiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecţia.

(6) Scutirea unei livrări intracomunitare, în sensul art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, nu poate fi refuzată vânzătorului pentru simplul motiv că administraţia fiscală a unui alt stat membru a efectuat o radiere cu efect retroactiv a codului de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei care a achiziţionat bunul, de la o dată anterioară acestei livrări, deşi radierea codului a intervenit după livrarea bunului, astfel cum s-a pronunţat Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-273/11 - Mecsek Gabona.

(7) Art. 45a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1912 al Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce priveşte anumite scutiri pentru operaţiunile intracomunitare, denumit în continuare Regulamentul 282/2011, prevede că, în situaţia în care se îndeplinesc condiţiile de la alin. (1) lit. a) şi b) ale acestui articol, se prezumă că bunurile au fost expediate sau transportate dintr-un stat membru către o destinaţie aflată în afara teritoriului său, dar în interiorul Comunităţii. În acest caz, documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru sunt cele prevăzute la alin. (1) şi (3) ale art. 45a din Regulamentul 282/2011.

(8) Prin părţi independente, în sensul art. 45a din Regulamentul 282/2011, se înţelege părţi care nu sunt considerate afiliate potrivit prevederilor art. 7 pct. 26 din Codul fiscal.

(9) În situaţia în care cumpărătorul nu furnizează vânzătorului declaraţia scrisă prevăzută la art. 45a alin. (1) lit. (b) pct. (i) din Regulamentul 282/2011, până în a zecea zi a lunii următoare livrării, furnizorul beneficiază de prezumţia stabilită la acest articol dacă primeşte această declaraţie ulterior, în termenul prevăzut la art. 1 alin. (4).

(10) În situaţiile care nu se încadrează în prezumţia prevăzută la art. 45a din Regulamentul 282/2011, transportul bunurilor din România în alt stat membru se justifică conform prevederilor prezentului articol. Astfel de situaţii pot fi, fără a se limita la acestea, cele în care: transportul bunurilor este realizat cu propriile mijloace de transport de către furnizor sau cumpărător, bunurile ce fac obiectul livrării sunt mijloace de transport care se deplasează singure pe roţi, pe cale maritimă, fluvială sau aeriană, persoanele implicate în transportul bunurilor nu sunt părţi independente atât una de cealaltă, cât şi de vânzător şi de cumpărător sau nu se poate face dovada independenţei acestora. Prin propriile mijloace de transport se înţelege mijloacele de transport aflate în proprietatea furnizorului sau cumpărătorului bunurilor sau care sunt puse la dispoziţia acestuia prin contracte de leasing, închiriere, comodat sau alte contracte de acest tip.

(11) În sensul alin. (10), se consideră că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, dacă furnizorul deţine documente care justifică transportul, precum:

a) în cazul livrării de produse accizabile care circulă în regim suspensiv de accize: documentul administrativ în format electronic şi raportul de primire;

b) în cazul livrării de mijloace de transport care se deplasează singure pe roţi, pe cale maritimă, fluvială sau aeriană: contractul de vânzare-cumpărare din care să rezulte că bunurile vor fi transportate în alt stat membru şi dovada înmatriculării mijlocului de transport în statul membru de destinaţie;

c) în cazul livrării altor bunuri decât cele prevăzute la lit. a) şi b):

1. documente de transport, precum un document CMR semnat sau o scrisoare de trăsură semnată, un conosament, documentul specific de transport aerian de mărfuri (Air Waybill); şi

2. unul dintre următoarele documente: o poliţă de asigurare corespunzătoare expedierii sau transportului bunurilor, documente bancare care să ateste plata pentru expedierea sau transportul bunurilor, documentele oficiale eliberate de o autoritate publică, precum un notariat, care să ateste sosirea bunurilor în statul membru de destinaţie, un document care atestă primirea bunurilor, emis de către un depozitar din statul membru de destinaţie, altul decât cumpărătorul bunurilor, o declaraţie scrisă din partea cumpărătorului, care atestă că bunurile respective au fost expediate sau transportate în statul membru de destinaţie şi care cuprinde: data emiterii, numele şi adresa cumpărătorului, precum şi cantitatea şi natura bunurilor, data şi locul de sosire a bunurilor, identificarea persoanei care acceptă bunurile în numele cumpărătorului.

(12) Organele fiscale pot respinge justificarea transportului efectuată în conformitate cu alin. (11), în

situaţia în care au suficiente elemente pentru a demonstra că bunurile nu au fost transportate din România în alt stat membru.

(13) Scutirea de TVA prevăzută la art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligaţia prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul fiscal de a depune o declaraţie recapitulativă sau declaraţia recapitulativă depusă de acesta nu conţine informaţiile corecte referitoare la această livrare, cu excepţia cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficienţa într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile fiscale competente.

(14) În sensul art. 294 alin. (2^1) din Codul fiscal, se consideră că furnizorul justifică corespunzător deficienţa, dacă aceasta este remediată ulterior, dar nu mai târziu de finalizarea inspecţiei fiscale. Se poate considera că deficienţa a fost remediată în situaţii precum:

a) furnizorul nu a inclus livrarea intracomunitară în declaraţia recapitulativă aferentă perioadei în care a intervenit exigibilitatea taxei, dar a inclus-o în declaraţia recapitulativă aferentă unei perioade ulterioare sau în cadrul unei declaraţii rectificative pentru perioada respectivă;

b) furnizorul a inclus livrarea intracomunitară în declaraţia recapitulativă aferentă perioadei în care a intervenit exigibilitatea taxei, dar a greşit neintenţionat una sau mai multe informaţii referitoare la livrarea respectivă, cum ar fi valoarea acesteia, tipul operaţiunii, denumirea clientului şi a efectuat corecţia în cadrul unei declaraţii rectificative pentru perioada respectivă."

ART. II

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanţelor publice,
Vasile-Florin Cîţu

Bucureşti, 14 iulie 2020.
Nr. 2.148.